

1894-05-17

þÿ • - ¿ ½ ^ , ½ ¿ Â - ± Á . 26

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10764>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΤΙΣ ΤΑΣ ΔΕΛΤΙΑΣ ΤΗΣ ΠΡΟ ΔΕΛΤΙΑ

Ετήσια ἐν Κύπρῳ Στάτισις 8.
Ἐν τῷ ἑξαμηνίῳ " 10
Ἰατρικαὶ ἀποδείξεις διὰ τὴν γέννησιν καὶ τὸν κώδικα, ὡς καὶ πᾶσι ἀποδείξεις πληρωστικῆς ὁδῶν καὶ φέρει τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

NEON ΕΘΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής καὶ ἐκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ

ΕΙΣΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΙΘΕΑΙ
Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἄλλα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ Ν. τοῦ Ἐθνικοῦ καταχωρίζονται δωρεάν.
Ἡ σύνταξις δὲν ἐμβύνηται διὰ τὰς γυῖμας τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς.
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΟΙ ΓΕΩΡΓΟΙ.

Πανταχοῦ, μάλιστα δὲ ἐν ταῖς πεπολιτισμέναις χώραις οἱ γεωργοὶ τυγχάνουσι θαυματοῦς προστασίας ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων. Οὕτως ἐπ' ἐσχάτων ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας, ὡς βασιλεὺς τῆς Πρωσίας ἐν τῷ ἐναρκτημίῳ αὐτοῦ λόγῳ, τῷ ἀπαγγελθέντι ἐν τῇ πρωσικῇ βουλῇ φωνῆν ὑψώσεν ὑπὲρ τῆς ἐν τῇ γῶρᾳ γεωργίας. Ὑπέσχετο, ὅτι ἡ Κυβέρνησις αὐτοῦ θά ἐνεργήσῃ ὑπὲρ τοῦ καταρτισμοῦ καθολικοῦ Γεωργικοῦ Σωματείου. Σκοπὸς τοῦ Σωματείου τούτου θά εἴη ἡ προστασία τῶν γεωργικῶν συμφερόντων καὶ ἡ πορασκευὴ πάντων τῶν μέτρων τῶν συντελούντων εἰς ἐμπέδωσιν καὶ ἀνύψωσιν τῆς γεωργικῆς πίστεως καὶ εἰς ἄριστον τῶν καταρτήσεων, τῶν καταλλιθουτῶν τὰ κτήματα.

Τοιαῦτα βουλευόμενα καὶ σκίπτονται καὶ οὕτω πράττουσιν οἱ ἀρχόντες χωρῶν οἱ θέλοντες νὰ προαγάσῃν εἰς πλοῦτον καὶ εὐημερίαν τοὺς λαοὺς καὶ ποθοῦντες νὰ ἴδωσιν ἐν τῷ κράτει αὐτῶν ἀκαμαίων καὶ ἐμπέδων τὸν ἀληθῆ πολιτισμὸν. Ἡ προστασία τῆς γεωργίας εἶνε τὸ πρῶτιστον τοῦ ἀρχόντος καθήκον, διότι ἀπὸ ταύτης ἤρξατο προΐων ὁ πολιτισμὸς καὶ ἐπ' αὐτῆς ὡς ἐπὶ βῆθρον ἰσθίδεται ὁ πεπολιτισμένος βίος, ὡς εὐλόγως ἡ γεωργία θεωρεῖται ἡ δύναμις ἡ ρυθμιζουσα τὴν κανονικὴν τῆς κοινωνίας ἐξέλιξιν. Διὰ ταῦτα ἡ γεωργία « καὶ ἐλαφρῶς « ὡς θεῖον δῶρον. Οἱ θεοὶ αὐτοὶ ἐξέειπεν τὸ βροῦν εἰς τὸ ἄροτρον καὶ μετέδωκαν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὸν σίτον τοῦ ὄμοῦ μετ' τὴν σύστασιν τοῦ γάμου καὶ τοὺς πρῶτους νόμους. Τὴν προστασίαν τῆς γεωργίας τῆς προῦτων τεχνῶν ἀναλαμβάνει ἐν Γερμανίᾳ τῆς γῶρᾳ ὁ Ἀνώτατος Ἀρχων. Ὑπὲρ αὐτῆς ζῶντα καὶ θερμῆ ἐγερταὶ ἡ μέριμνά Του καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐκτελεῖ τὰς εὐχὰς τοῦ Βασιλέως, συμβουλευμένη δὲ καὶ συμπράττουσα. Αὐτῷ προάγει καὶ ἀναπτύσσει τὰς παραγωγικὰς δυνάμεις τῆς γῶρᾳ. Θέλουσι νὰ οἰκοδομήσωσιν αἰωνόβιον οἰκοδόμημα καὶ διὰ τοῦτο ἰρ-

χονται ἀπὸ τῶν βῆθρων. Θηρεύουσι τὴν διαρκῆ εὐδαιμονίαν τῶν τὰ κράτη καὶ διὰ τοῦτο ἐπ' ἀσφαλοῦς θηρεύουσι νὰ ἰδρῶσιν αὐτήν.

Τὰς προσαίρους λαμπηρόσας, ἃς φέρουσι ἀμύριβόλα κοσμήματα ἀποστέργουσιν αἱ πατρικαὶ κυβερνήσεις ὡς ἀπιστρέφεται ὁ τίμιος τὸ κίβηλλον καὶ ψευδὲς. Ἄλλ' ἐνῶ τοιαῦτα ὑπὲρ τῆς γεωργίας ἀλλαχοῦ ἐνεργοῦνται, περὶ ἡμῶν οὐδέμια ἀκτίς κυβερνητικῆς φροντίδος ὑπὲρ αὐτῆς ἀέτελλε καὶ ἡ κατάστασις τῆς γεωργίας ἐξακολουθεῖ εὐτα ἀναλλοίωτος κατὰ πάντα, ὡς ἀλλοιωτῶν εἶνετὸ ὄλον, πλὴν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως ἀλλοιωθείσης οὐσιωδῶς.

Ἡ τὴν πρὸς τὴν γεωργίαν περιφρόνησις τῆς κυπριακῆς κυβερνήσεως ἐλέγχει δυστυχῶς ἀτύγχνηστον ὀλιγαρχικῆς τοῦ τόπου εὐημερίας καὶ καταδεικνύει ἀδιαφορίαν καίριως βλαπτοῦσαν καὶ ζυμωσαν τὴν γεωργικὴν ἡμῶν νῆσον. Ὀμολογοῦμεν, ὅτι οὐδέποτε ἐφρονούμεν, κατεχομένης τῆς Κύπρου ὑπὸ τοῦ κατ' ἐσχόλην πρακτικοῦ ἔθνους, ὅτι θά ἴδοντο οἱ Κύπριοι τοιαῦτα νὰ ἐκφράσῃσι δίκαια παράπονα πρὸς τοὺς Κυβερνήτας τῆς νῆσου, εὐδ' ἐπιστενοῦμεν ὅτι ἐπρεπὲν ἡμεῖς νὰ ὑποδεικνύωμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ πρακτικὰ ὑπὲρ τῆς οἰκονομικῆς ἐπιδόσεως τῆς Κύπρου. Καὶ ὅμως πρὸς πᾶσι τοῖς ἄλλοις ὤφειλεν ὁ ἐγγῶρος ἑλληρικὸς τύπος, θερμὸς τοῦ τόπου προστάτης καὶ εὐληκρινὴς τῶν ἀρχόντων συμβούλος, καὶ περὶ τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων τῆς νῆσου νὰ ὑψώσῃ φωνή, καὶ νὰ ἐπαναλαμβάνῃ ἐκάστοτε ὅτι ἡ ἀνάγκη τῆς εὐληκρινῆς προστασίας τῆς γεωργίας καθίσταται τοῦ χρόνου προϊόντος ἐπιβλητικώτερα εἰς τοὺς ἀρχόντας τῆς Κύπρου. Ἡ συνεχὴς ὑποτίμησις τῶν δημητριακῶν καὶ τῶν ἄλλων προϊόντων, τῶν κερατιῶν τῶν εἰνῶν, τοῦ βῆλακος καὶ λοιπῶν πείθει πάντας, ὅτι ὀφείλομεν νὰ βελτιώσωμεν τὴν ποιότητα τῶν ὑπαρχόντων, ὡς γίνεται τὰ νῦν ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως διανεμοῦσης σπόρους ἀνά τὴν Μικρὰν Ἀσίαν καὶ ἀλλαχόσε, ναυῶσῃμεν τὰ

εἶδη τῆς παραγωγῆς, νὰ ἐλαφρύνωμεν ἀπὸ πολλῶν καὶ ὀλλῶν ὑποχρεώσεων τοὺς γεωργοὺς καὶ νὰ χορηγήσωμεν εἰς αὐτοὺς πᾶν μέσον συντελεστικὸν εἰς ἀνθρώπιν. Ἐνομιζομεν ὅτι ἡ βραδύτης καὶ ἡ ἀδιαφορία μετὰ τῆς ἐπαχνοῦς φορολογίας ἐξωρίσθησαν ἐκ τῆς Κύπρου καὶ ὅμως παρὰ πάντα λόγον καὶ πᾶν δίκαιον ἐξακολουθοῦσιν ὑπαρχόντα παρ' ἡμῖν ἐπὶ πρόσφαι τοῦ τόπου ζῆμια. Εὐχὴ γενικὴ εἴη νὰ καταλίπη ἡ Κυβέρνησις τὴν ἀκηδεϊαν καὶ νὰ ἐπιλάβηται ὡς τάχιστα τῶν γεωργικῶν πραγμάτων. Ἡ ἰδιωτικὴ ἐνέργεια θά ἐπέλθῃ αὐτῇ πρόθυμος ἐπικυρος. Μόνον ἐάν καταλίπωμεν τὸ ἐπιπέδον ὑπὸ τῆς ἀρχῆς ἡμῶν ἀτυχιστέρας ἡμέρας καὶ συμφοράς μεγαλητέρας.

Ἡ καταργησις τοῦ πρὸς τὴν Ὑψηλὴν Πύλιν ἀδικίου καὶ ἀνεπιεικεστάτου φόρου, εἰς ὃν ὑπέκειντο τὴν νῆσον ἀρκετοῦσιν πληροφόρια καὶ ἀλόγιστος πειρασμός, μετὰ τῆς ἐκλήρου τῆς γεωργίας προστασίας ἀσφαλίζουσα τὴν οἰκονομικὴν τοῦ τόπου ἀνθρώπιν καὶ καίριστα τὴν Κύπρον ὅπως αὐτοκράτη.

Ἡ ὀλικὴ εὐδαιμονία τῆς ἡμετέρας νῆσου ἐγκρατεῖται εὐχὴ ἐν τοῖς ὅροις, ὑρ' αὐτῶν ἐργάζονται σήμερον αἱ παραγωγικαὶ αὐτῆς δυνάμεις, ἀλλ' ἐν ἄλλοις, συνοψιζομένοις περίπου ἐν τοῖς εἴδη ἐν τῇ ποικίλᾳ τῶν εἰδῶν τῆς παραγωγῆς ἐν τῇ βελτιώσει τῆς ποιότητος τῶν παραγομένων προϊόντων, καὶ τῇ κατασκευῇ ὑδραυλικῶν ἔργων. Εἰς πάντα δὲ ταῦτα δεῖν νὰ ἀκολουθῆ ἡ εὐρύνησις τοῦ κύκλου τῶν ἀγορῶν τῆς καταναλώσεως καὶ ἡ Κυβερνήσις, ἡ ἔχουσα τὴν δύναμιν καὶ οὐρείουσα ἐξ ἴσου νὰ προστατεύῃ καὶ τὴν γεωργίαν καὶ τὴν βιομηχανίαν καὶ τὴν ἐμπορίαν, ἀνάγκη εἶνε ἀπροφασίτως πρὸς τοῦτο νὰ ἐνεργήσῃ.

Ἔργον προνοίας, πράξιν δικαιοσύνης καὶ γενικοῦ συμφέροντος πράττει ἡ κυπριακὴ κυβερνήσις προστατεύουσα καὶ ἐνθαρρύνουσα τὴν γεωργίαν καθόλου, ἀδικεῖ δὲ πολὺ ἑαυτὴν καὶ ζημιοῦ πλειότερον καὶ τὰς γεωργικὰς καὶ τὰς ἐμπορικὰς παρ' ἡμῖν τάξεις ἐμμένουσα ἐν τῷ πλημμυεῖ ἐνεστάτι, ὅπερ ἐξε-

λέγεται ἐπιδεινῶν τὰς ποικίλας δυσχερείας, πρὸς ἃς ἀπὸ τῶν γενεῶν μάχεται καὶ ὑρ' ὧν ἀκαρπες συντρέβεται ἡ φιλοπονία τοῦ καρτεροπῶνου Κυπρίου γεωργοῦ. Δὲν ἐξαιτούμεθα οὔτε μεγάλα οὔτε ἀδύνατα παρὰ τῆς ἡμετέρας Κυβερνήσεως εὐδ' ἀξιούμεν παρ' αὐτῆς θυσίας ὑπὲρ τοῦ τόπου, ὅ, ἐκλήθη νὰ διοικήσῃ. Ἐπικαλούμεθα μόνον τὴν φροντίδα καὶ μέριμναν αὐτῆς, ὅπως ὑποδοθήσῃ τὸν ζῆλον, ἐνθαρρύνωσι τὴν φιλεργίαν τῶν ἀγροτῶν καὶ ἐξαγάσῃν ἀπάντας τῶν δυσκόλων οἰκονομολογικῶν περιστάσεων, εἰς ἃς ἐβρίσταν τὸν τόπον αἰτία ἐσωτερικὰ τε καὶ ἐξωτερικὰ, ἀλλ' ἐν αἰσ ὑποκαρπία σὺν τῆς ἐπιμελείας. Εἶνε τόσῳ ἀληθὲς ὅσα λυπηρὸν ὅτι μέχρι τοῦδε οὐδαμῶς ἐμερίμνησαν ὑπὲρ τοῦ τόπου οἱ διοικοῦντες αὐτόν, τελούντα εἰς ἐπίμετρον ἐτησίως περὶ τὰς ἐνεθήκοντα καὶ δύο χιλιάδας λιθῶν στερλινῶν εἰς τοὺς παράπῳ Βόσπορον. Ἄν τοῦλάχιστον τὸ μῆμα τοῦτο ποσὸν ἐμεῖν ἐν τῷ τόπῳ, ἡ Κύπρις ὀμετέβαλλεν ὄψιν, ἀλλ' ἀφαιρουμένου καὶ τόσου χρήματος ἐξ αὐτοῦ ἀπόρου γῶρᾳ καθίσταται ἐπὶ μᾶλλον ἐρημὸς ἡ δυστυχὴς νῆσος!

Ἡ ΓΕΩΡΓΙΑ ΠΑΣΧΟΥΣΑ.

Μετὰ τὴν ὀλιγαρχίαν, προεργομένην ἐκ κανονικῶν ἢ ἀνομορῶν (συμβαίνουσῶν ἐν Κύπρῳ κατὰ ἐπιπέδον περιπέου) παρετηρήθη ὅτι αἰετός ἐπετα ἡ πολυκαρπία. Τοῦτο συνέβη ἐν Κύπρῳ καὶ τὸ 1872—73—74, τὸ 1886 καὶ 1892—93. Ἡ φύσις εἶνε ἀληθὲς ὅτι διὰ τοῦτου σπεύδει νὰ συμπληρώσῃ τὴν ἑλλειψίν τῆς καὶ ν' ἀποδώσῃ εἰς τὸν ἄνθρωπον διὰ τῆς πολυκαρπίας ὅσα κατὰ τὴν ὀλιγαρχίαν ἐστερηθή. Διὰ τοῦτο εἶδομεν μετὰ τὰς καταστρεπτικὰς συνέχως ἀνομορῶν, ἀφῆνον τὴν συγκομιδὴν τῶν σιτηρῶν ἐν τῇ νῆσῳ, τὴν οἰνοπαραγωγὴν πλουσίαν καὶ καλὴν καὶ τὸν τόπον πληρῶμενον εὐλογίῶν τοῦ θεοῦ. Ἀλλὰ τί σημαίνει ἐναντὶ ἀνθρώποι εἶσιν ἀνάξιοι νὰ διαχειρισθῶσι τὴν εὐροίαν ταύτην; Ἐάν τις κακῶς μεταχειρίτῃ-

Διά του τελευταίου γαλλικού ατόμου... βασιλείας Μυστακίδης απερχόμενος... Ζιντζίφλη του νομού Αδάνων της Β. Συρίας ως αντιπροσωπίας του εν (ω) πόλει υπουργείου της παιδείας και του αυτοκρατορικού μυστείου κατά τας αὐτῆς γεννησμένας ἀνασκαφάς.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΗΛΙΚΙΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΔΗ ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ.

ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑ ΥΠΟ Γ. ΛΟΥΚΑ (Συνείχετα ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου.)

Ἀλλὰ θύναται εἶπε ἡμῖν ὅτι καὶ τὰ γράμματα καὶ αἱ ἐπιστήμαι πολλὰκις ἐν τῇ κακῇ τοῦ ἀθρώπου φύσει καθίστανται ἀχρηστὰ, μὴ δυνάμενα νὰ μεταβάλωσιν αὐτήν, τῆς κακίας φύσει ἀνθισταμένης κατα τῶν ἀγῶνων καὶ προσπαθειῶν τοῦ ἀθρώπου, καὶ ἐπομένως ὁ παῖς, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον, θέλει ἐμμένῃ εἰς τὰ τῆς ἐαυτοῦ φύσεως καὶ ρεπή ἀναπτυσσόμενος κακῶς. Πρὸς ταῦτα δεῖ νὰ προσεξόμεν αὐτὴς τὰ ἐξῆς, ὅτι ὁ ἀθρώπος πλασθεὶς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἐξ ἀκολοθεῖ πολλὰ πλαστικῶν τῶ γένος αὐτοῦ καὶ κατέχων τὰ διάφορα μέρη τῆς γῆς. Ἄλλ' ἡ φύσις αὐτῆ τοῦ ἀθρώπου ἐξ ἀκολοθεῖ ἀρχαίαν ἢ αὐτῆ ἐκτοτε ὑπάρχουσαν ἐν τῷ κόσμῳ ἢ διεκδόθη ποτὲ καὶ ἐξηλεσθη, ἔλαβε δὲ οὕτως εἶπε ἡμῖν νῆαν ἀνάπλασιν; Ἐν ἄλλαις λέξεσιν ἡ ἀθρώπος ὑπαρξὶς ἐκτοτε ἀλληλοδιαδόχως μεταβαίνουσα, ἐπανέρχεται εἰς νῆαν ζωῆν ἢ αὐτῆ ἢ τὸ πρῶτον πλασθεῖσα, ἢ ἀπώλετο εἰς γενικὴν τινὰ τοῦ σύμπαντος ἀλλοιωσιν ἢ καταστροφὴν καὶ ἐπέσασα δι' αὐτομάτου πλάσεως ἐπανήλθεν εἰς νῆαν ὑπαρξὶν διάφορον τῆς πρώτης; Τὸ καθ' ἡμᾶς, εἰ καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ εἰσοδύσωμεν εἰς τὰ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου σχετικά ζητήματα τῆς ἰστορίας καὶ τῆς φιλοσοφίας, ἀποφαινομεθα μόνον ὅτι ἐστὶν ἡ αὐτῆ ἢ ἀνθρώπινος ὑπαρξὶς ἢ πλασθεῖσα ὑπὸ τοῦ Πλάστου, ἢ αὐτῆ ἐκείνη τῆς πρώτης ἐκείνης πλάσεως τοῦ ἀθρώπου κατα διαδοχὴν μεταβαίνουσα μέχρι σήμερον. Οὕτως τῆς ἀνθρώπινος ὑπαρξέως αὐτῆς τῆς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δημιουργηθείσης ἐποῖα αὐτῆ πρὸς τὰς ἐμοειδέας αὐτῆς ἐστὶ; ἐν συγκρίσει αὐτῆ πρὸς τὰς ἐμοειδέας ὑπαρξέας αὐτῆς ἐστὶ καθ' ἑαυτὴν ἢ αὐτῆ καὶ ὁμοία; Ὁ Πλάστης δηλ. ἐδημιούργησε φύσιν κακὴν καὶ φύσιν καλὴν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ; Ἡ κακία καὶ ἡ ἀγαθότης

συυπῆρχον ἀμείσως ἅμα τῇ πλάσει τοῦ ἀθρώπου; ἢ τὸ ἐν πρῶτον καὶ τὸ ἕτερον ἕστερον ἐγένοντο; τὸ μὲν δηλ. προηγεῖτο καὶ τὸ δὲ εἴπειτα ἢ τὸ ἐν ἐξηρτηται ἐκ τοῦ ἕτερου;

Ἐπιταῦθα καταφεύγοντες εἰς τὴν ἀρωγὴν τῆς θεολογίας, διακρίνομεν καὶ τὴν ὑπαρξὶν ἰδίως τοῦ ἀθρώπου ἀγαθὴν καὶ πᾶντων τῶν δημιουργημάτων, οὐδ' αὐτῆ δὲ φαίνεται παρ' αὐτῆ παραδεκτὴ καὶ ὑπαρξὶς τοῦ κακοῦ. Κατ' ἄλλο δὲ φιλοσοφικὸν σύστημα παραδεκτόν φύσιν ἀγαθὴν καὶ φύσιν κακὴν. Τὸ πρῶτον σύστημα ὅμως ἐστὶ παρ' ἡμῖν, τὸ ἰσχυρότερον, τὸ καὶ λογικώτερον καὶ τὸ παραδεκτότερον, τὸ δὲ δεύτερον ἀντιβαίνει εἰς τὴν ἀγαθότητα τοῦ δημιουργοῦ καὶ προσπίπτει αὐτῷ ἀτέλειαν, βουληθέντι τάχα ἵνα ἡ κακία συμπερίσταται τῇ ἀγαθῇ ὑπαρξί. Ἄνευ σκοποῦ ἄνευ ὠφελείας τοῦ ἀθρώπου, μᾶλλον δὲ πρὸς ὄλεθρον τῆς ἀνθρώπινης ὑπαρξέως. Ἡ κακία καθ' ἡμᾶς ἐστὶ ἀποτελεσμα καὶ οὐχὶ προηγουμένη. Αὐτῆ πηγάζει ἐκ τῆς μεταβληθείσης θελήσεως τοῦ ἀθρώπου καὶ ἐλευθερίας, ἢ ὁ Πλάστης ἐνέτηκεν εἰς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο καὶ κατα τὴν Γραφήν τὸ μυστήριον τάγμα ἐκείνο τοῦ Κωσφοῦ, ἢ ἀγγελικῆ αὐτῆ τὸ πρῶτον πλάσις τοῦ Θεοῦ κατόπιν ἐνεργησθη τοιαύτη εἰς τὸν κόσμον καὶ κατόπιν ἐξέπεσαν ἀπὸ τοῦ ἀθρώπου ἐπὶ τὴν τῆς Δημιουργοῦ καὶ περιέπετε εἰς τὴν ἀμαρτίαν. Ὁ ἀγαθὸς δὲ Θεὸς δὲν ἤτο δυνάστην νὰ περιελθῆ ἐν τῇ κρίσει αὐτοῦ εἰκόνη καὶ κακῆν φύσιν, ἀγαθὸς ὢν δὲν ἤτο δυνάστην τὸ κατ' εἰκόνα ἐν αὐτῷ καὶ ἐμοίωσιν πλάσμα νὰ φαντασθῆ τις ἐξέχον καὶ τὴν κακίαν. Παραδεκτόν λοιπὸν τὸν ἀνθρώπον γεννημένον κατὰ βαθμοὺς φύσει ἀγαθὸν καὶ οὐχὶ φύσει κακόν.

Ἢ ἂν ὅμως εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι ἀρχῆθεν ἐγενώμεθα κακῆς ἢ σαρβίτης φύσεως, τί ἡδυνάμεθα ν' ἀντιτάξωμεν κατὰ τῆς ὑπαρξέως ἡμῶν, κακῆς φύσεως; Πῶς ἡδυνάμεθα νὰ πολεμήσωμεν τὸν Πλάστη, ἡμῶν ἢ μεταποιήσωμεν τὴν ἀμεταποίητον ἡμετέραν φύσιν; Ἐκ πείρας μὲν ἀπεδείχθη ὅτι «φύσιν κακὴν μεταβαλεῖν οὐ ρῆδιον», ἀλλ' ἡ φύσις αὐτῆ ἢ κακὴ νοητέα, ἢ κακῶς μεταποιουμένη δηλ. ἢ ἐκπίστασα, ἢ ἐκ τῶν περιστάσεων ἢ τῆς κακῆς χρήσεως ἀλλοιωθεῖσα ἢ μεταβληθεῖσα ὡς τὸ τάγμα ἐκείνο τοῦ Κωσφοῦ, τὸ μεταβλήθη καὶ τὸ ἐπέσαν, ἀντιπροσωπεύσαν δὲ μετεπειτα πᾶσαν κακίαν, ἐνῶ πρὶν, ὑπηρετοῦ τῷ Θεῷ, ὑπὸς ἢν τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ καλοῦ, ὡς οἱ λοιποὶ ἄγγελοι αὐτοῦ. Ἀπελπίσθαι ὄντως τῷ ἔχοντι ἐν ἑαυτῷ ἐλαττωμά τι καὶ βουλομένῳ ἵνα ἐπιπέρη μεταβολὴν ἢ διορθώσιν τοῦ ἐλαττωματος τούτου, ἀκούει ὀριστικῶς, ἢ νομίζει ὅτι τὸ κακὸν αὐτοῦ δὲν μεταβάλλεται διότι εἶλε φυσικόν. Ἄδικον τῷ ἀνθρώπῳ παραδεχόμεν τὴν ἐν ἑαυτῷ ἀνεκάλαν ὑπαρξὶν πονηρῆς φύσεως, ἐξ

ἧς ἐξαρτῶνται καὶ πηγάζονται τὰ πλεῖστα τῶν ἐν τῷ κόσμῳ. Ἀδικώτερον δὲ μᾶλλον τὸ μὴ παραδεχθῆναι τὴν ἀγαθὴν φύσιν τοῦ Θεοῦ, ἐγγλεῖσθαι ἐν τῇ ἐαυτοῦ εἰκό. διὰ τοῦ πρὸς τὸν ἀθρώπον ἑαυτοῦ ἐμψύσηματος αὐτοῦ. Ἡ κακὴ φύσις δὲ ἐστὶν ἡ δεύτερη καλουμένη φύσις. Πάντες λοιπὸν οἱ ἀπὸ τοῦ Ἄδου κατὰ γένεσιν γενώμεθα φύσει καλοὶ καὶ διὰ τοῦτο οφείλομεν πάντες νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἡ πρωτογόνος πλάσις ἢ ἡ τοῦ ἀγαθοῦ, μεταβαλλομένη πλάσις εἰς πονηρὰν κατὰ βαθμοὺς ἀναλόγως τῆς χρήσεως αὐτοῦ ἢ τοῦ τόπου, ἐν ᾧ εὐρίσκειται, καὶ καλισταμένη δεύτερα φύσις ἐν τῷ ἀνθρώπῳ. Τοῦτο καὶ πρὸ τριῶν περίπου χιλιετηρίδων ὁ νομοθέτης τῶν Λακεδαιμονίων Λυκοῦργος, κατὰ τὸν Χαιρωνεῖα φιλόσοφον Ἠλούταρχον, ἀπέδειξε, σύρας ἐνώπιον τῶν Λακεδαιμονίων δύο σκύλακας τῆς αὐτῆς κυνός, διαφόρους δ' ὑπ' αὐτοῦ ἀνατραφέντας, τοῦ μὲν δηλ. ἀνέτως ἐκ τῶν ἰοπέων, τοῦ δὲ ἐκ θηρῶν καὶ ἐν τῇ ἀπολύσει αὐτῶν τοῦ μὲν δραμόντος ἐπὶ τὴν προκειμένην λοπάδα, τοῦ δ' ἐπὶ τὸν λαγῶν, ὡς ἦσαν ἐξωκειωμένοι.

Τοῦτο αὐτὸ ἀπεφάνθησαν καὶ διάφοροι φιλόσοφοι νεωτέρων φιλοσοφικῶν συστημάτων οἷον ὁ Λεγίτις, ἐκλαμβάνων τὴν ὑπαρξὶν τοῦ κακοῦ ἐν τῷ κόσμῳ στερεῖν τοῦ ἀγαθοῦ καὶ περιορισμὸν τῆς δυνάμεως τῆς ἀνθρώπινης ἐλευθερίας ὁ δὲ Σχίλλερς παραδεχόμενος ὅτι τὸ κακὸν δὲ ὑπάρχει ἐν τῷ Θεῷ.

(ἀκολουθεῖ.)

ΣΑΠΩΝΕΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ

Ἐκομίσθησαν ἰσχυρώς ἐξ Ἑλλάδος ἑσπώνες πρώτης ποιότητος καὶ ἀδόλου κατασκευῆς, πωλούμενοι εἰς μετριωτάτας τιμας ἐν τῷ ἐνταῦθα καταστήματι τοῦ κ. Γρηγ. Ν. Κυζίου.

Τὸ πρῶτον τοῦτο τῆς ἐλληνικῆς βιομηχανίας ἐραβεύθη εἰς ἀπάσας τὰς ἐκείνησιν, κατὰ τὴν τελευταίαν δὲ ἐν Σικαγῶν ἐκίθησαν ἔλαβε τὸ πρῶτον βραβεῖον.

ΝΙΦΑΔΕΣ

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΡΩΣΣΟΙ ΥΠΕΡ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὰ Νέα τῆς Πετροπόλεως, ἀφορμὴν λαμβάνοντα ἐκ τῆς ἐν Ἑλλάδι οικονομικῆς καταστροφῆς, γράφουσιν «Ἐν τῷ συμφέροντι τοῦ σλαβισμού, ἢ Ἑλλάς οφείλει νὰ καταλάβῃ ἀνεξάρτητον καὶ σημαντικὴν θέσιν ἐπὶ τῆς βαλκανικῆς χερσονήσου, διότι τὸ βραβείον τηρεῖ τὴν πολιτικὴν ἐπ' αὐ-

τῆς ἰσορροπίαν ὀφείτων ἢ βραβείον (ἀ ἀνακινήθη τὸ μακεδονικὸν ζήτημα, πρέπει δὲ νὰ λυθῆ ἐν μέρει ἐν τῷ συμφέροντι τῆς Βουλγαρίας, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ συμφέροντι τῆς Ἑλλάδος, τῆς Σερβίας αὐτῆς τῆς Ρωμανίας. Ἄλλ' ἕνα παρὰ τὴν σπουδαῖον πρόσωπον ἐπὶ τῆς βαλκανικῆς χερσονήσου, ἢ Ἑλλάς πρέπει νὰ εἶνε πλουσία καὶ ἰσχυρά, χρῆζει δὲ πρὸς τοῦτο στερεῆς καὶ μονίμου κυβερνήσεως, δυναμένης νὰ ἐργασθῆ ἡσυχαστικῶς πρὸς πληρωσιν τῆς ἀποστολῆς τοῦ βραβείου».

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΑΦΟΠΑΣΙΜΟΥ.

Ὁ ἐν Λονδίῳ ὑπὸ τῆν ἐπωνυμίαν «Διαιτητικὸς σύνδεσμος Ἀγγλῶν καὶ ξένων» σύλλογος ὑπέβαλεν ἀρτίως εἰς τὸν κ. Γλάδστωνά ὡς πρωθυπουργὸν καὶ τὸν λόρδον Ρόσμπερην ὡς ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν πρότασιν ἀφοπλισμοῦ. Ταυτοχρόνως ἐγνωστοποίησαν ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν τοῦ συνδέσμου κατηρτίσθη ἰδιαιτέρως ἐπιτροπὴ ἐκ προσώπων, ἐξέχον κατεχόντων θέσιν καὶ ἐπιρροὴν κατεμμένων, ἔργον τῆς ὁποίας εἶνε νὰ συντάξῃ ὑπόμνημα περὶ τοῦ γενικοῦ ἀφοπλισμοῦ καὶ νὰ ὑποβάλῃ αὐτὸ εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς κυβερνήσεις.

Ο Κ. ΛΑΤΑΣ ΕΝ ΙΑΠΩΝΙΑ.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ζακύνθου κ. Διονύσιος Λάτας ἐπισκερθεὶς πρὸ τινος τῆν πρωτεύουσάν τῆς Ἰαπωνίας ἐξεφώνησε τῇ βῆ Ἰανουαρίου ἐορτῇ τῶν Θεοφανείων ἐν τῷ αὐτῷ μητροπολιτικῷ ναῷ τῆς ρωσικῆς ἀποστολῆς λόγον, ὅτις μεταρραθεὶς ἀμείσως ἰαπωνιστῆ, ἀπηγγέλη ἐνώπιον τοῦ πατρῷου ὑπὸ τοῦ Ἰαπωνοῦ ἐροδιακόου Συμεῶνος, τῆ δ' ἐπιστολῆν ἐκτυπωθεὶς ἰαπωνιστῆ ἐπίσης διενεμήθη εἰς πλείστα ἀντίτυπα πανταχοῦ τῆς Ἰαπωνίας. Τὸ γεγονός εἶνε ὄντως ἱστορικόν.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕ

(Κατὰ μεταρραθῆν ἐκ τοῦ γαλλικοῦ.)

ΑΙΜΑΤΗΡΟΝ ΔΡΑΜΑ.

Ἀπὸ τινος χρόνου γεωργικὸς ἐπιστάτης ἐξήλκοντο τῆς γῆς ἑλκίαν, διότι δίδε σημεῖα τῆς ἐξασθένεως τοῦ ἀνοητικῶν δυνάμεω, του χωρὶς λαγον ἤρεσκετο νὰ ἐρίξῃ μετὰ τῆς γυναικὸς του καὶ νὰ φέρηται πρὸς αὐτὴν ἀποτόμως καὶ βαναύσως.

Ἡ εἰρήνη καὶ σύμπνοια, αἰτίνας αἰχρὶ τοῦδε ἐβασίλευον ἐν τῇ οἰκίᾳ, πρὸ ἐξηρνήθησαν ἀπᾶς διὰ παντός. οἱ συνεχεῖς καὶ ἀλλεπάλληλοι οὕτως σκληραὶ ἐπίπρωτο νὰ λάθωσι θλιβεράν ἔκβασιν.

Ὁ σύζυγος διατελὼν ὑπὸ τὸ κράτος θυριώδους λύσεως ἐξῆλθεν ἐκ τῆς οἰκίας του καὶ ἐπανήλθε μετ' οὐ πολὺ ὠπλισμένος δι' ὑπερμεγέθους σφυγμοῦ ἐν τῇ οἰκτρᾷ ταύτῃ καταστάσει ὡς ἐπετέθη κατὰ τῆς γυναικὸς του καὶ πολλὰ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς τραύματα κατηρτίχε.

Ἡ τάλαινα ἐξεστηκυῖα φρενῶν, ἐνῶ τὸ αἷμα ἔρρει κρουνηδὸν ἐκ τῶν φρικωδῶν πλήθων τῆς, ἔσγεν οὐχ ἧττον τὴν δύναμιν νὰ δρᾷ καὶ νὰ καταρῦγῃ εἰς γειτνιαζούσαν οἰκίαν, αἰτούσα βοήθειαν. Ἐγὼ δὲ προσεπάθουν παντὶ σθένει ὅπως σταματήσωσι τὸ αἷμα, ὁ σύζυγός τῆς νομίσας ὅτι τὴν ἐρόευσεν ἢ τοῦλάχιστον τὴν ἐπλήγωσε θανασίμως τυτοκτόνητος καὶ αὐτός. Ὅταν οἱ γείτονες εἰσηλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν ὅπως μάθωσι τί ἀπέγεινε μετὰ τὴν ἀπόπειραν τῆς δολοφονίας, οἰκτρὸν καὶ σπαραξικάρδιον θέαμα παρυστάσθη πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν.

Ὁ σύζυγός τῆς ἐξήλωμένος ἀπὶ ἀνακλίντρον, τὸν λαιμὸν ἔχων ἀνοικτὸν καὶ κολυμβῶν ἐν τῷ αἵματι, διὰ ρομφαίας διστόμου ἀπέκοψε τὴν καρωτικὴν ἀρτηρίαν.

Ὁ θάνατος ὑπῆρξε σχεδὸν κεραυνοβόλος.

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ

ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΕΚ ΠΑΙΓΝΙΟΧΑΡΤΩΝ.

Ἐν τῷ νοσοκομείῳ τῆς Νάντης τῆς Γαλλίας διακεκριμένος ἰατρός, ὄνοματι Ραπὼν, ἔκαμε χημικὰς μελέτας περὶ τῶν εὐρισκομένων εἰς τὰ παιγνίocharta μικροβίων καὶ περὶ τοῦ πῶς δύνανται νὰ μεταδοθῶσι μολυσματικὰ νόσοι εἰς τοὺς παίζοντας ἢ ἀναμειγνύοντας παιγνίocharta, ἀφροῦ προηγουμένως φέρονται τὰς χεῖρας εἰς τὸ στόμα.

Διὰ μελέτας τοῦ ἰατροῦ Ραπὼν, κατέληξαν εἰς τὸ καὶ ὑπὸ ἄλλων ἐπιστημόνων διατυπωθῆναι συμπεράσματα, ὅτι εἰς τὰ παιγνίocharta, τὰ ὁποῖα μεταχειρίζονται φθισικοὶ, εὐρίσκονται 6, 160 μικροβία, ἀκριβῶς εἰς τὰ μέρη, εἰς ἃ οἱ δάκτυλοι ἐφαρμόζονται, κατ' ἀναλογίαν δὲ εἰς τὰ παιγνίocharta, τὰ ὁποῖα διάφοροι ἀσθενεῖς καὶ μὴ μεταχειρίζονται, ὑπάρχει ἀρκέτος ἀριθμὸς μικροβίων, δυνάμενος νὰ μεταδώσῃ ἀσφαλῶς τὸ μολυσματικὸν ἢ τὴν νόσον εἰς τὸν θέτοντα κατὰ τὸ παιγνίochart τὰς χεῖρας εἰς τὸ στόμα. Ἐν γένει ὁ ἰατρός Ραπὼν εὗρεν, ὅτι τὰ παιγνίocharta εἰνε εἰς ἕκ τῶν σπουδαιότερων ἀγωγῶν νόσου ἢ μολύσματος καὶ ὅτι μέγαν διατρέχουσι κίνδυνον οἱ σπαιώνοντες τὰς χεῖρας τῶν

ὅταν παίζωσι. Πάντοτε, γράφει ὁ ἰατρός εἰς τὴν ἐκθεσίν του, καὶ ὅταν παίξῃ τις γάρην διασκεδάσει καὶ ὅταν παίξῃ μετ' ἐσῆν ἕνα τοὺς συντροφεύσῃ, πρέπει νὰ προφυλάσσεται πρὸ τῆς κακῆς αὐτῆς συνήθειας, διότι οὐδὲν ἕλλο κερδίζει ἢ τὴν εἰσοδήν μικροβίων.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΝ

Μετὰ τῶν παραδόξων παραδειγμάτων τῆς μεταδόσεως τῶν μητρικῶν ἐντοπιῶν εἰς τὸ τέκνον τὰ ὁποῖα ἀνακρίνει ἡ ἱατρικὴ φιλοσοφία τὸ ἐπὶ φρονεῖν, τὸ ὅποσον ἀνεγείρει μίαν ἱατρικὴν ἀμειλικανικὴν ἐρημίαν εἰνε ὁμιλοῦμενος περιεργάτων.

Πρόκειται περὶ γυναικὸς ἡ ὁποία, ἐνῶ ἦτο ἔγκυος, ἐφιλονεύει μετ' ἐνὸς συζυγίου τῆς καὶ συνεπεία τῆς ζωῆς αὐτῆς ἐπίδος, ἔκαμε πολλὰς ἐδομαζοὺς νὰ τοῦ ὁμιλήσῃ. Ὅταν τὸ παιδίον ἤρχετο νὰ ὁμιλῇ παρετήρησεν ὅτι οὐδέποτε ἀπευθύντο πρὸς τὸν πατέρα του. Τοῦτο ἐξηκολούθησεν ἐπὶ πολὺ. Σήμερον τὸ παιδίον εἰνε δεκαετής· καὶ ἐν τούτοις δὲν καταρῶσθη ἀκόμη νὰ ἀπευθύνῃ πρὸς τὸν πατέρα του οὐδὲ μίαν λέξιν! Τὴν ἀποστρέφῃ του δὲν ἴσχυσαν νὰ κατανακλήσουν οὔτε θωπεῖαι, οὔτε ἀπειλαί, οὔτε ραδιόμοι.

Ἡ εὐγένεια εἰνε ὑπόμνημα τῆς ἀρετῆς, ἀθάνατος καθὼς καὶ ἡ δόξα.

Ἡ ἀνάγκη τοῦ θνήσκειν εἰνε ἡ μικροτέρα τῶν θλίψεων.

Οἱ ἀγαπῶντες τὴν ζωὴν, φοβοῦνται τὸν θάνατον.

Ἡ ἐθνικὴ βιβλιοθήκη τῶν Παρισίων περιέχει 1,400,000 τόμους· φημίζεται ὡς ἡ μεγίστη βιβλιοθήκη τοῦ κόσμου.

Διὰ τῶν ἀγοράζοντες, ἑκατοντάδες ὀφθαλμῶν εἰνε ὀλίγοι, διὰ τὸν πωλοῦντα εἰς ὀφθαλμὸς ἀρκεῖ.

Ἡ ἐλπίς εἰνε τὸ πλέον ὠφέλιμον, ἢ τὸ πλέον ἐπιζήμιον.

Ἡ γενναϊότης ὑποφέρει τὰ κακὰ (τὰς δυστυχίας) τῶν ἄλλων, ὡς νὰ ἦτο ὑπεύθυνος αὐτῶν.

Ἡ ζηλοτυπία τρέφεται ἐν ταῖς ἀμφιβολίαις, γίνετα ἱρηνός, ἢ τις εὐθὺς μεταφέρει ἐκ τῆς ἀμφιβολίας εἰς τὴν βεβαιότητα.

Ἡ ζηλοτυπία εἰς κῆποιον τρόπον εἰνε ἀκαία καὶ λογικῆ, ἐπειδὴ δὲν τείνει, ἢ εἰς τὸ νὰ διαφυλάξῃ τὸ ἀγαθὸν ὁ μὲς ἀνήκει ἢ πιστεύεται νὰ ἀπολαύσωμεν, ἐν ᾧ φθόνος ὁ εἰνε μίαν κακίαν, ἢ τις δὲν δύναται νὰ ὑπορίσῃ τὸ καλὸν τῶν ἄλλων.

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ «Ν. ΕΘΝΟΥΣ» Η ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΗΛΙΣ

Κατὰ μετάρρασιν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ
(ΥΠΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΡΟΔΕΜΟΥ.)

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

ΔΡΑΜΑ ΕΝ ΗΜΕΡΑ

ΚΕΦ. V.

Η ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΠΡΟΒΑΤΟΥ ΚΑΘΙΣΤΑΤΑΙ ΔΥΣΚΕΡΗΣ.

I.

— Πότε ἀναχωρεῖτε;
— Ἀλλὰ ἀμείψω ἐάν εἴσθε ἔτοιμοι.
— Ἀμείψω, ἐπιθύμουν καὶ ἐγὼ τοῦτο, ἀλλὰ δυστυχῶς ὑπεσχίθη ἐν τὸν ξενόδοχον νὰ τῷ χρησιμεύω ὡς ἀνάδοχος τοῦ μικροῦ του τέκνου. — Ἡ βᾶπτισις θὰ τελεσθῇ εἰς τὰς δέκα ὥρας, ὡς ὄλιπατε δὲν.
— Ὅχι, ὄχι, αἰδοῦμαι πάτερ, ἔμαθον τὴν στιγμήν ταύτην περ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ξενόδοχου, ᾧ ἀναγκάζεται ν' ἀναβάλῃ τὴν βᾶπτισιν, ἐπειδὴ ἀδιαθέτως τῆς ἀναδόχου.
— Μίλιτε, ἔσπευσε νὰ εἴπῃ ὁ Ἱερώνυμος, ὁ φρενὸς εἰς τὸν ἀλλοτρίον ἦν καὶ εὐδαιμόνη

νὰ μὴ εἴπῃ τὸ ἐναντίον κατὰ προτροπὴν τοῦ ἀνεψιῦ. Ὁ Μιγὴλ σῆς λέγει τὴν ἀλήθειαν, αἰδοῦμαι πάτερ. Δι' ὁ εὐχαριστῶν ἡμᾶς τώρα διὰ τὴν καλὴν, ἢν ἐδείξατε πρὸς ἐμὲ προθυμίαν, σῆς συμβουλεύω νὰ ἐπαρῆθητε τῆς καλῆς ταύτης εὐκαιρίας, καὶ νὰ λάβητε τὴν θέσιν σῆς ἐν τῇ ἀμάξῃ τοῦ καλοῦ τούτου Μιγὴλ. Εἰνε πολὺ διασκεδαστικὸς, ἀλλὰς τε, καὶ πολὺ εὐχάριστος. Ἐὰ μείνῃ ἀκούωντος εὐχαριστήμενος ἢ εἰανόητος ἀνταμιωθῆν λάβῃ παρ' ἡμῶν.

Ὁ Ἱερώνυμος Βερνάρδος Μοντεῖρ, πεπειθὴς ἐκ τῶν λόγων τούτων δὲν ἐπερίμενε νὰ τῷ ἐπαναληθῇ ἡ πρότασις αὕτη. Οὕτω λοιπόν, ἀφροῦ εὐχαριστήσῃ τὸν ξενόδοχον, ἔσπευσε ν' ἀναβῆ ἐπὶ τῆς ἀμάξης τοῦ πανούργου Μιγὴλ.

Οὗτος δὲ ἐνὸς ἀλματος, εὐρέθη ἐπὶ τῆς ἔδρας του, ἤρπασε τὰ ἡνία, ἐκρότησε ζωῆρας τὴν μάστιγα καὶ ἡ ἡμίονος ἀνεχώρησε καλπίζουσα ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἀγοῆς εἰς Λισβῶνα. Ὁ καλὸς Ἱερώνυμος δὲν παρετήρησε ποσῶς ὅτι ἡ ἀμάξις, ἔλαβε ὅλους ἐναντίαν διεύθυνσιν ἐκείνης, ἢν ὤρεται νὰ ἀκολουθήσῃ.

Ὅτε ὁ Μιγὴλ ἀρίκετο εἰς τὰς τελευταίας οἰκίας τοῦ Οὐγγάλου, ἐκράτησε τὴν ἡμίονόν του.

— Τί συμβαίνει, λοιπόν, ἠρώτησεν ὁ Ἱερώνυμος.

— Τίποτε, αἰδοῦμαι πάτερ Βερνάρδος Μοντεῖρ, Ἱερώνυμος τοῦ κλήρου τῆς Παναγίας τῆς Ἀρκαίας, τίποτε δὲν εἰνε ἔργασις τίς φιλίας

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ Μ. Σ. ΕΜΦΙΕΤΖΗ ΤΑΚΤΙΚΗ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΛΑΡΝΑΚΟΣ - ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

Σπουδαίαν ἔλλειψιν ἀνέλαβε νὰ πληρώσῃ ὁ κ. Μ. Σ. Ἐμφιετῆς, συστήσας δι' ἀμαξῶν τακτικὴν συγκοινωνίαν μετὰ τῶν Λάρνακος — Ἀμμοχώστων. Αἱ ἀμαξίαι τοῦ κ. Ἐμφιετῆ δι-σκρίνονται διὰ τὴν στερεότητα καὶ κομψότητα αὐτῶν, σύρονται δὲ ὑπὸ ἵππων πρώτης δυνάμεως καὶ ταχύτητος. Τιμαὶ εἰσιτηρίων ἀπιστέπτως εὐθηνάι. Ὁ σταθμὸς ἐν Λάρνακι ἐν τῷ πανδοχείῳ τῶν Κυρίων Κων ἀδελφῶν I. Δημητρίου.

Εἰς τὸ κατάστημα ΚΛ. Σ. ΚΡΑΜΒΗ ὉΔΟΣ ΒΑΛΣΑΜΑΚῆ ΕΝ ΣΚΑΛᾷ ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΑΓΓΛΙΚΑ ΚΑΣΜΙΡΙΑ

τὰ στερεώτερα καὶ εὐθηνότερα τῶν μέχρι τοῦδε εἰσαχθέντων, πωλούμενα εἰς τιμὰς ἀνεπίδεκτους διαγωνισμού.

ΕΠΙΛΕΞΙΜΟΤΗΤΑΣ ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ, ΚΑΛΤΣΑΙ, ΦΛΑ- ΝΕΛΛΑΙ ΔΙ' ΑΝΔΡΑΣ ΜΥΡΑ ΤΩΝ ΚΑΛΗΤΕΡΩΝ ΕΡΓΟ- ΣΤΑΣΙΩΝ ΑΤΚΙΝΣΟΝ, ΓΟΣΝΕΛΛ ΔΗΜΥΡΑ, ΚΟΝΣΕΡΒΑΙ, ΔΙΑΦΟΡΑ.

Λίαν προσεχῶς ἀναμένεται λαμπρὰ συλλογὴ
ΕΑΡΙΝΩΝ ΚΑΣΜΙΡΙΩΝ.
Χρῶμα καὶ ποιότης, ἐκλεκτότατα.
Τιμαὶ εὐθηνόταται

ἔρχεται νὰ ζητήσῃ τὴν εὐλογίαν σου, καὶ μὴ κρίνῃς τινε θέσιν παρὰ τὸ πλευρὸν σου, εἶπεν ὁ Σιβασιανὸς ἀναβάντων ἐπὶ τοῦ ὀχήματος.

VII

Εἰς τοὺς λόγους τούτους ὁ δερματοπρόβητος, ὡσεὶ πληθῆς ὑπὸ κεραυνῷ μολίς ἤδυνάτο ν' ἀναπνεύσῃ, ἐνόησεν δὲ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ θέσιν, ἐτήρησε ἄκραν σιγήν, καὶ ἀρῆκε τὸν ἀστυνομικὸν ὑπάλληλον νὰ καθίσῃ παρὰ τὸ πλευρὸν αὐτοῦ Ὁ Μιγὴλ ἀφ' ἐτέρου δὲν ἐκρατεῖτο ἀπὸ τὸν γέλωτα, διὰ τὴν ἐπιτυχίαν καὶ κομικὴν ἔκδοσιν τῆς σκηνῆς.

Μετ' ὀλίγον ἀρίκετο ἐμπροσθεν τοῦ ξενόδοχου τοῦ μεγάλου ἀγίου Ἀντωνίου, ὁ δὲ δερματοπρόβητος πάντοτε εἰσώπα. Καθ' ἣν δὲ στιγμήν ὁ Ἰωσὴφ Μαχάδος παρουσιάσθη, ρίψας τὸ βλέμμα ἐντὸς τῆς ἀμάξης, ἀνεγνώρισε τὸν Βερνάρδον Μοντεῖρ, ὅστις ἐκρίνετο σκυθρωπός, τεταραμένος καὶ σιωπηλός, εἰς δὲ τὴν ἐρώτησίν του ἄει, καλὰ! Πῶς εὐρίσκεισθε τώρα, αἰδοῦμαι μᾶλιστα; Ὁ ἀτυχῆς Ἱερώνυμος ἀνεγείρασε τὸ βλέμμα μετ' ὀργῆς.
— Σπείρα δολίων ἀνθρώπων, ἀνέκραξε. Τί ζητεῖτε ἀπὸ ἀνθρώπων, ὅστις δὲν ἔχει μέσον νὰ ὑπερασπισθῇ, ἀρῆσατε με ἡσυχόν.

— Βλέπετε εἶπε τότε ὁ Σιβασιανός, δὲν συμβαίνει ἀκριβῶς ὅτι σῆς εἶχαν εἶπῃ;
— Ὅταν τέλος δυνῆθαι νὰ θέσω χεῖρα ἐπὶ τοῦ καλοῦ τούτου προσφίλου μοι θεοῦ, μετὰ τινε ἄλλου, ἢ κατὰ τῷ ἐπέρχεται, ὡς οὐδέποτε ζῶ-

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ.
ΛΑΡΝΑΚΟΣ.
Σίτος, πρὸς γρ. 20—23 τὸ κοιλόν.
Κριθῆ, πρὸς γρ. 10—14
Ὁρόβος ἐντόπιος, πρὸς γρ. 30
Σησίμας, πρὸς γρ. 3 τὴν ὀκάν.
Σταφίς μαυρὴ πρὸς 45 παρ. ἢ ὀκάν.
Σταφίς βραστὴ πρὸς 35 παρ. ἢ ὀκάν.
Καμβ. κόκκινος πρὸς γρ. 1 καὶ 35 παρ. τὴν λίτραν.
Βαμβ. κίτρινος, πρὸς γρ. 14—16 τὴν λίτραν (ὀκ. 1)².
Βρωμῆ, πρὸς 13 1/2 τὸ κοιλόν.
Ἐλαιον, ἐσωτερικὸν πρὸς γρ. 17—17 1/2 τὴν λίτραν.
Ἐλαιον ἐντόπιον, πρὸς 18 ἡ λίτρα.
Ζάχαρις, πρὸς γρ. 332 τὸν σάκκον.
Καφές, πρὸς γρ. 20—24 τὴν ὀκάν γονδρ.
Ὁρόβος ὀν, πρὸς γρ. 190 τὸν σάκκον.
Σάπων, πρὸς γρ. 6 1/2—7 τὴν ὀκάν.
Πετρέλαιον Καυκάσου πρὸς γρ. 40 1/2.
Μέλιον ἀγγλικὴν γρῶστα 182.
Ὁ βῆμαξ, ὁ βῆμαξέσσος καὶ ἡ σταφίς πληρώνουσι τὴν δεκάτην κατὰ τὴν ἐξαγωγήν.

Ἐν τῇ κατὰ τὴν ὁδὸν «Ὁξφορδ» οἰκίᾳ τῆς Κας Ἀγούστας Κ. Χαλαμπίδου ἠ-εἰχθη νεῶν ξενοδοχείον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἰδιοκτητρίας, ἐνθα οἱ προσερχόμενοι δύναται νὰ εὐρίσκωσι δωμάτια ὑπνου λίαν εὐρύχωρα καὶ εὐάερα. Τὸ ξενόδοχείον τοῦτο θὰ διακρίνηται ἀκρὰ καθαρότητος καὶ ἐκτακτὸς περιποίησις, διὸ οἱ πελάται ἔστρωσαν βέβαιον, ὅτι θὰ μένωσι κατ' ὅλα εὐχαριστήμενοι.

Ἰπεύθυνος
ΚΑΒΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ
Στύπος· ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΣ

Ἐν τῷ τυπογραφείῳ ἡμῶν γίεταί πασα τυπογραφικὴ ἐργασία μετὰ πάσης τῆς δυνατῆς φιλοκαλίας εἰς τιμὰς λίαν συγκρατατικάς, εἰς: ἐτικέτα, καπνοῦ, ἐνοικιαστῆρια, γραμματικά, γραμματικά, ναυλοσυμφωνητικὰ, ὀδηγητικὰ Ἑλληνικοῦ, διπλότυπα, φορτωτικὰ κλπ.

πρὸ καὶ ἀπειλητικῆ, καὶ τότε δυστυχῶς εἰς τὸν ἀνεψιόν σου, μέχρις οὐ δυνῆθαι νὰ τὸν καθησυχῆσῃ διὰ τῶν ὁπωπιῶν του.

— Ἐγὼ, θεός σου! κακοῦργε! ἄθλιε, οὐτιδανὲ ἀστυνομικὴ ὑπάλληλε, ἐγὼ, θεός σου!
— Ὁ, αὐθινα, τὸ βλέπω τέλος ὀφθαλμοφανῶς.
Ὁ πτωχός; σῆς θεός εἰνε τῷ ὄντι παρῶρων, ἄξιός δὲ ἀλύσειν! Ἄ τίποτε δὲν ἐμεγαλοποιήσατε εἰς τοὺς λόγους σῆς, δὲν σῆς ἀναγνωρίζει πλέον καὶ σῆς ἐκλαμβάνει ὡς ἀστυνομικὸν ὑπάλληλον. Ἀλλὰ, θεὸς μου! μήπως ἔχετε ἀνάγκην τινὸς πρῆγματος δι' αὐτόν; Ἐάν διψῆσπιδω νὰ τῷ προσφέρω προθύμως ἐν ποτήριον οἴνου, ἀκριβῶς δὲ εἰς ἐκείνου, ὃν ἔπινε γῆρας μετὰ τῆς εὐχαριστήσεως.
— Φύλαξον τὸν οἶνον σου, δι' ἄλλον τινε, μισοῦ Ἰουδα, ἀνεκρίνε ὁ πτωχὸς δερματοπρόβητος, ὅστις δὲν ἤννοε τίποτε ἐκ τῶν συμβαινόντων καὶ ὅστις πολὺ μακρὰν ἀπέχε ἀπὸ τοῦ νὰ φαντασθῇ ὅτι ὁ εὐπιστος Ἰωσὴφ Μαχάδος ὡμίλει ἐν ὄλῃ τῇ εὐλικρινείᾳ.
— Ἐμπρός, εἶπε τέλος ὁ Σιβασιανός εἰς τὸν Μιγὴλ, ὡς προχωρήσωμεν, εἶτα δὲ ἀπευθυνθεῖς πρὸς τὸν ξενόδοχον.
— Ἡ ἀμάξις, τῷ εἶπε, θὰ εἶνε ἐπιστράφη αὐρὸν πολὺ ἐνωρίς. Εἶμαι κατὰ πολὺ εὐχαριστήμενος ἀπὸ τὸν ἀνθρώπον σῆς. Ὁ, ἰσὴ θεοῦ, θέλατε μείνῃ ἀκούωντος εὐχαριστήμενος καὶ ἀπὸ εἰς. Χαίρετε!

(ἰκκλονθῆν).